

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20.000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησοῦ καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη, διευθύνοντος.

ΤΟ ΔΩΡΟΝ

Ἡ ἐν Μονάχῳ παρεπιδημοῦσα διαπρεπῆς συμπατριώτις κόμισσα Λουίζα Δὲ Ριανκούρ, ἡ τοσαῦτα παρασχοῦσα δείγματα τῆς πρὸς τὴν Πατρίδα ἀκραιφνοῦς αὐτῆς ἀγάπης καὶ ἐπανελλημμένως τεκμηριώσα τὴν πρὸς τὰ «Πατρία» εὐνοίαν αὐτῆς, ἀμα τῇ ἀναγνώσει τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀρθροῦ ἡμῶν ἔσπευσε τηλεγραφικῶς ν' ἀναγγεῖλη ἡμῖν ὅτι εὐρίσκουσα λαμπρὰν τὴν περὶ πανελληνίου δώρου τῆς Πατρίδος διατυπωθεῖσαν εὐχὴν καὶ πρότασιν καὶ συγχαίρουσα ἐπὶ ταύτῃ, ἀπέστειλε τὸ ἐφ' ἑαυτῇ ἀμείψως διὰ τὸ ἔτος τοῦτο δραχμὰς χιλίας εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἀμύνης, ὡς δῶρον ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι αἱ μυριάδες τῶν ἑλληνικῶν καρδιῶν, αἵτινες ἠσθάνθησαν τοὺς αὐτοὺς γλυκυτάτους πόθους καὶ παλμούς ἐπὶ τῇ ἐπικαίρῳ προτάσει, θὰ αἰσθανθῶσι καὶ ἓνα ἔτι παλμὸν ἀγαστῆς ζηλοτυπίας ἐπὶ τῇ ἐπιφθόνῳ πρωτοβουλίᾳ καὶ θὰ ἀμιλληθῶσι διὰ τῆς εὐγενεστάτης τῶν μιμήσεων νὰ πληρώσωσι κατὰ τὸ ἐνόν, ἢν ἐκάστη θεωρεῖ ἐπιβλητικώτερον τοῦ Γένους ἀνάγκην ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους.

Ἄλλ' ἵνα συστηματικῶς πλεον καλλιεργηθῇ ἡ ριφθεῖσα ἰδέα καὶ ἀποφέρῃ πλήρη καρποφορίαν διὰ τὴν προσεχῆ πρωτοχρονίαν, ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν ἔγνω ν' ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς εἰς εἰδικὴν ἐπιτροπὴν.

Ἐκ τῶν ὑπὸ μελέτην ἤδη μέτρων πειθόμεθα, ὅτι τὸ δῶρον τοῦτο, ὅπερ βεβαίως θ' ἀποβῇ ἄξιον τῶν τε διδόντων φιλοστόργων τέκνων καὶ τῆς μεγάλης ἡμῶν Μητρὸς, οὐδένα θὰ βαρύνῃ, καὶ εἰς οὐδεμίαν ἢ ἐπίτευξιν αὐτοῦ θὰ ἔλθῃ σύγκρουσιν πρὸς τοὺς διαφόρους ἄλλους ἐν ἐπιδιώξει ἐθνικοὺς σκοπούς. Τουναντίον τὸ ἔργον τῆς ἐπὶ τοῦ δώρου τῆς Πατρίδος ἐπιτροπῆς θὰ εἶναι κατ' ἐξοχὴν προπαρασκευαστικὸν εἰς τὴν ἔξαρσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, ἐξ οὗ κυρίως δικαιοῦμεθα νὰ προσδοκῶμεν τὴν πληρῶσιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ἀναγκῶν. Ὡς τοιοῦτον δὲ θαρρούντως προαναγγέλλομεν αὐτό, ἀγαθὸν οἰωνὸν προτάσσοντες τὴν μνημονευθεῖσαν δωρεάν τῆς μεγαλόφρονος δεσποίνης.

Τὸ «δῶρον τῆς Πατρίδος» δὲν θὰ ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν μεγάλων ἐκείνων προσφορῶν, ἃς ἐν πάσῃ ἡμέρᾳ δικαιοῦται νὰ προσδοκᾷ παρὰ τῶν ἀπαραμίλλων ἐπὶ γενναιοφροσύνη τέκνων τῆς ἡ Πατρίδος. Ὁ δυνάμενος, — ὅχι ὁ θέλων, διότι τότε θὰ ἠθέλομεν πάντες — ὁ δυνάμενος νὰ τῇ προσφέρῃ ἐν θωρηκτὸν ἐπὶ παραδείγματι, ἃς τὸ προσφέρῃ μόνος καὶ ἀνευ τῆς ἡμετέρας παρεμβάσεως. Ἄλλ' ἂν πάντες οἱ λοιποὶ ἠδυνάμεθα, ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστερημάτων, δι' ἐνὸς ἔστω ὀβολοῦ ἕκαστος, νὰ τῇ προσφέρωμεν μέγα τι ἐπίσης καὶ χρήσιμον...

Ἄλλ' ἀρκοῦσι ταῦτα πρὸς τὸ παρόν. Τὸν λόγον θὰ λάβῃ ἐν καιρῷ ἡ εἰδικὴ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Φώτων
(Ματθαίου 4, 12—17).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρέτ, ἔλθων κατώκησεν εἰς Καπερναοὺμ, τὴν παραθαλασσίαν, ἐν ὁρίοις Ζαβουλῶν καὶ Νεφθαλεὶμ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου λέγοντος· Γῆ Ζαβουλῶν καὶ Γῆ Νεφθαλεὶμ, ὁδὸν θαλάσσης¹ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν.² Ὁ λαὸς, ὁ καθήμενος ἐν σκότει, εἶδε φῶς μέγα³ καὶ τοῖς καθήμενοις ἐν χώρα καὶ σκιᾷ θανάτου⁴ φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. Ἀπο τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγων, Μετανοεῖτε⁵ ἥγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Σημειώσεις.

- 1) Ὁδὸν θαλάσσης = παρὰ τὴν θάλατταν τῆς Τιβεριάδος.
- 2) Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν = διότι κατοικεῖτο ὑπὸ πολλῶν ἐθνικῶν καὶ ἀλλοφύλων.
- 3) Φῶς μέγα = ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.
- 4) Ἡ ἀγνοία, ἡ σκοτιζουσα τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου.
- 5) Μετανοεῖτε = κ. λ. π. ὁ Ἰησοῦς ἀρχεταὶ τοῦ κηρύγματος διὰ τῆς αὐτῆς πρὸς τὸν Ἰωάννην ἐκφράσεως, δι' ἧς ἐκείνος προπαρασκευάζει τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΟΙ ΕΝ ΣΚΟΤΕΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΦῶΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἐν τῷ σημερινῷ Εὐαγγελίῳ προφητικῆς τις ρῆσις, παραβάλλει μέρος τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τοὺς ἐν σκότει ζῶντας, καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς τὸ φῶς τὸ διχλύον τὸ σκότος τοῦτο. Τὴν εἰκόνα ταύτην τὴν προφητικὴν θ' ἀνελύσωμεν διὰ βραχέων σήμερον, ἵνα ἴδωμεν πότε λαὸς τις διατελεῖ ἐν σκότει καὶ πῶς δύναται νὰ φωτισθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς φῶς νὰ μεταβῇ.

Ἡ ἐν τῷ κόσμῳ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀπαρτίζεται ἀπὸ ποικίλων σχέσεων. Ὁ ἄνθρωπος ὁ θέλων νὰ ζῆσθ καλῶς ἐν τῷ κόσμῳ ὀφείλει νὰ γινώσκῃ καλῶς τὰς σχέσεις ταύτας καὶ πάντας τὰς τρόπους τῆς κανονίζοντας ταύτας. Ἐὰν μὴ γινώσκῃ, ἢ ἐὰν θελῇ ν' ἀγνοῇ ἢ νὰ φαίνεται ὅτι ἀγνοεῖ ταύτας, βεβδίζει ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ζωῆς, ἀλλ' ὡς ὁ ἄνθρωπος τοῦ ὁποίου τὴν πορείαν δὲν κανονίζει ἐν τῷ σκότει φῶς τι καὶ ὁ ὁποῖος μὴ γινώσκων ποῦ βεβδίζει προχωρεῖ παραπαίων, ἀσταθὲς ἔχων τὸ βῆμα, ἀγνώσων ποῦ ρίπτει τοὺς πόδας αὐτοῦ, ποῖν διευθύνειν ἔχει, ποῖους κινδύνους ἔχει πρὸ αὐτοῦ, τοὺς ὁποῖους ὀφείλει ν' ἀποφύγῃ, καὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃ πίπτει. Τὸ φῶς εἰς τὸν ἀνθρώπον εἶναι ἡ γνῶσις, καὶ δὴ ἡ γνῶσις τῆς ἀληθείας· ἀνευ τῆς γνώσεως ταύτης διατελεῖ διαρκῶς ἐν τῇ ἀπάτῃ καὶ τῷ ψεύδει, ἢτοι ἐν ἀληθειᾷ σκότει, ἐν ᾧ τὰ πάντα παρουσιάζονται εἰς αὐτὸν ἄλλοια, καὶ φοβίζουσιν αὐτόν, καὶ εἰς παραφροσύνην πολλάκις φέρουσιν αὐτόν.

Ὅπως ὁ ἄνθρωπος οὕτω καὶ οἱ λαοί, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄθροισμα ἀνθρώπων. Ὅταν λαὸς δὲν ἔχῃ νόμους κανονίζοντας ὀρθῶς τὰς σχέσεις αὐτοῦ καὶ τὰς ὑποχρεώσεις, ὁ λαὸς ἐκεί-

νος δεν έχει το φως, το όποιο οδηγεί αυτόν εν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σφάλματος εἰς σφάλμα φθάνει εἰς ἀληθῆ μωρίαν, ἢ ὁποία καὶ καταστρέφει αὐτόν. Αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ αἱ ὁποῖαι μορφώνουσι καὶ τελειοποιοῦσι τὸν ἄνθρωπον, δεόν νὰ ὦσιν αἱ αὐταὶ καὶ ἐν τῇ μορφῷ τῶν λαῶν. Καὶ αἱ ἠθικαὶ ἀρχαὶ αὐταὶ παρέχονται διὰ μόνῃς τῆς γνώσεως καὶ πρακτικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου. Δὲν ἔρκει νὰ γινώσκωνται μόνον αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ ἀλλὰ δεόν καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται ἐν τῷ βίῳ ἐν ἀποδείκνυται σωτήρια. Ὅπου γινώσκονται καὶ δὲν ἐφαρμόζονται, ἐκεῖ οἱ χαρακτηῖρες διαφθείρονται οἱ λαοὶ ἀποβαίνουσι ὑποκριταὶ ἐμπαίζοντες Θεὸν καὶ ἄνθρώπους, καὶ ἡ ἀπόλεια τοῦ λαοῦ ἐκείνου χωρεῖ γοργῶ τῷ ποδὶ εἰς πλήρη πραγματώτων.

Καὶ ἡ παρελθούσα ἱστορία καὶ ἡ πρόσφατος ἱστορία παρέχουσι ἡμῖν προχρῆστα παραδείγματα τὰ ὁποῖα δύνανται, ἀνευ πολλῆς συζητήσεως νὰ πείσωσιν ἡμᾶς περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀρχῆς ταύτης. Οἱ οὕτω βρῖσκοντες λαοὶ βρῖσκουσι ἀνευ φωτός, βαλίζουσι ἐν τῷ σκότει, καὶ ἐπέρχεται πᾶν ὁ ἔχθρος καὶ πατάσσει αὐτούς, καὶ ἀγνοοῦσιν αὐτοὶ πόθεν ἐπέρχεται ἡ προσβολή, καὶ πίπτουσι μὴ δυνάμενοι νὰ ἐντίσχωσι κατὰ τῆς ἀφῆνης «νομένης κατ' αὐτῶν προσβολῆς». Καὶ ὁ ἔχθρος ὁ καταβάλλων αὐτούς, καὶ ἡ πληγὴ ἣτις θανατώνει αὐτούς, εἶναι πάντῃ τιμωρία τοῦ Θεοῦ, κατὰ τοῦ λαοῦ ἐκεῖνου, τοῦ παρεστραπέντος ἀπὸ τῆς φωτισμένης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ φωτός εὐθείας ὁδοῦ.

Εἴπομεν ὅτι οἱ λαοὶ οἱ ἔχοντες γινώσκιν τοῦ Θεοῦ φωτός, τῶν ἀρχῶν δὴλον ὅτι τῶν εὐαγγελικῶν καὶ μὴ χρησιμοποιοῦντες ταύτας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, δὲ ἔχουσι χαρακτῆρα, ἀλλ' ἀποβαίνουσι ὑποκριταὶ. Καὶ οὕτως: Ὁ λαὸς ὁ γινώσκων τὰς ἀρχὰς ἐκείνας, γινώσκει καὶ τὸ πᾶν αὐτῶν. Γισκεῖ ὅτι εἶναι ἀρχαὶ σωτήρια, καὶ ἐν τούτοις εὐρίσκει ἐν αὐταῖς στερήσεις, καὶ ἔχων ποικίλα κατήκοντα νὰ ἐπιτελέσῃ ἐπαφίεται εἰς τὰ πάθη καὶ τὰς ἀπολύσεις αὐτοῦ.

Ἄλλὰ θέλει εἰ δυνάτῳ νὰ φαντασθῇ ὅτι αἱ πράξεις καὶ ὁ βίος αὐτοῦ εἶναι σύμφωνα πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ προσποιεῖται ἀγαθότητα ψυχῆς, καὶ προσποιεῖται εὐσέβειαν, καὶ προσποιεῖται εὐσπλαγγίαν, καὶ προσποιεῖται ἀρετήν, καὶ προσποιεῖται φιλιαν καὶ ἀγάπην καὶ προσποιεῖται ὅτι εἶναι κάτοχος παντὸς ἀγαθοῦ. Καὶ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο εὐρίσκειται ἐν μόνῳ τοῖς χεῖλεσιν αὐτοῦ, ἐν ὁσῇ τῇ ἐξωτερικῇ καταστάσει τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἀλλ' ἐνὸ μύχῳ δὲν ἔχει τίποτε ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα φαίνεται πειθεύων.

Ἡ ἡμέρα δεικνύει αὐτὸν ἄλλον, καὶ ἡ νύξ ἄλλον. Καὶ ἡ ἐν νυκτὶ ζωὴ αὐτοῦ, εἶναι ἡ πραγματικὴ ζωὴ αὐτοῦ. Ὁ λαὸς οὗτος ζῆ ἀληθῶς ἐν τῷ σκότει. Αἱ πράξεις αὐτοῦ δὲν εἶναι πράξεις τὰς ὁποῖας νὰ τολμᾷ ὁ ἴδιος νὰ ἐκθέτῃ εἰς τὸ φῶς. Θέλει αὐτὰς ἀγνώστους εἰ δυνάτῳ καὶ εἰς ἐκυτόν. Ἐν νυκτὶ ἀκολασταίνει, ἐν νυκτὶ κλέπτει, ἐν νυκτὶ ἐνεδρεύει, ἐν νυκτὶ φονεύει, ἐν νυκτὶ ἀτιμᾶζει, ἐν νυκτὶ ἀσεβεῖ, ἐν νυκτὶ τὰ πάντα, ἀλλὰ τὰ πάντα ταῦτα εἶναι κακὰ καὶ μισητά. Οὐδὲν ἐν αὐταῖς ἀγαθόν. Καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν νυκτὶ οὕτω ζῶν φθείρεται, καὶ καταστρέφεται. Δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἀντοχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Μικρὰ συμφορὰ συναρπάζει αὐτόν ὡς τὸ ἀπεξηραμένον φύλλον συναρπάζει ἡ βροχυτέρῃ πνοῇ τοῦ ἀνέμου, καὶ ὡς τὸ φύλλον ἐκεῖνο μεταφέρει ἀπὸ δλέθρου εἰς δλεθρον.

Δὲν ἔχει οὕτως ὅμως ὁ ἄνθρωπος, καὶ ὁ λαός, τοὺς ὁποῖους φωτίζει τὸ φῶς τῶν Εὐαγγελικῶν ἀρχῶν. Οὗτοι γινώσκουσι ποῦ βρῖσκουσι καὶ πῶς δεόν νὰ βρῖνωσι. Εἶναι φανερὰ ἐνώπιον αὐτῶν τὰ προκύπτοντα προσκόμματα, καὶ εἶναι γνωστὴ εἰς αὐτούς ἡ φύσις τῶν προσκομμάτων καὶ τὰ μέσα τῆς ὑπερπηδήσεως αὐτῶν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι γινώσκουσι πῶς πρέπει νὰ ἀγαπᾶσι, πῶς πρέπει νὰ ζῶσι, τίνες ὑποχρεώσεις ἔχουσι, καὶ τίνες δικαιοῦματα, γινώσκουσι τὴν ἰδίαν ἀξίαν,

γινώσκουσι πότε ὀρεῖλουσι νὰ θυσιασθῶσι, πότε καὶ τίνα ὀρεῖλουσι νὰ συνδράμωσι, καὶ παρὰ τίνος δεόν νὰ ζητήσωσι συμβουλὴν ἢ συνδρομήν, γινώσκουσι ν' ἀμύνωνται καὶ ἀποφεύγουσι νὰ ἐπιτίθενται, διακροτοῦσιν ὅ,τι ἔχουσι, ἀλλὰ δὲν διεκδικοῦσιν ὅ,τι δὲν ἔχουσι. ἀγαπᾶσι τὴν ἰδίαν πατρίδα, καὶ σέβονται καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἄλλων πρὸς τὴν ἰδίαν ἐκάστου πατρίδα. Ἀποφεύγουσιν ἀδίκους πολέμους, καὶ περιορίζονται εἰς τὸν πόλεμον κατὰ τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς ἀγνωσίας. Αἱ γνώσεις αὐτῶν στηρίζονται ἐπὶ τῆς ἀληθείας ἣτις ἀπορροεῖ ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου, πληθύνονται. Τὰ ὕλικα ἀγαθὰ τῶν λαῶν τούτων παρακολουθοῦσι τὴν πρόοδον τῶν γνώσεων καὶ ἡ εὐημερία τοῦ λαοῦ ἠθικῇ, καὶ ὕλικῇ, καθίσταται παράδειγμα εἰς μίμησιν ἄλλων λαῶν. Ἡ Δικαιοσύνη κατισχύει ἐν αὐτοῖς. Αἱ σχέσεις τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν Θεόν, αἱ σχέσεις πρὸς ἐκυτόν καὶ πρὸς ἄλλους λαούς, αἱ σχέσεις πρὸς τὸν ἀρχόντα αὐτοῦ καὶ τῶν ἀρχόντων πρὸς αὐτόν. ἔχουσι οὕτω κανονισθῆ πρὸς τὰς ἀρχὰς τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὥστε οὐδεμία παράφρωνία, οὐδεμία ἀνωμαλία ἐμφανίζεται ἐν τῷ λαῷ τούτῳ. Ἡ ἐλευθερία τοῦ προσώπου εἶναι ἡ βῆσις τῆς ἐλευθερίας τοῦ ὄλου λαοῦ τούτου, καὶ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην διαπνέει τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου, ὅπου γὰρ τὸ πνεῦμα Κυρίου ἐκεῖ καὶ ἐλευθερία.

Καὶ τὸ πρόσωπον, ἐξ οὗ ἀπαρτίζεται ὁ λαὸς φωτίζεται καὶ μορφῶται οὕτως ἀνωθεν. Οἱ ἀρχόντες τῶν λαῶν μορφῶσι τοὺς λαούς. Μορφῶσατε τοὺς ἀρχόντας, καταστήσατε αὐτούς λύχνους φωτεινοὺς, προβάλλοντες τὸ ἀγνὸν καὶ ἀδόλον φῶς τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἔλαιου, καὶ θὰ ἔχητε τοὺς λαούς ὁμοίους πρὸς αὐτούς. Ἀρχόντες διεσθαρμένοι ἠθικῶς, ἀρχόντες μὴδὲν κεκτημένοι ἀγάθῳ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ἐπιδρῶσιν οὕτως ὀλεθρῶς ἐπὶ τῶν χαρακτηῖρων τῶν ὑπ' αὐτούς λαῶν, ὥστε συμματαβάλλουσι αὐτούς ἐν βροχυτέρῳ πρὸς ἐκυτούς. Καὶ τοῦνκτιόν ἀρχόντες ἀγαθοὶ συμματαβάλλουσι πρὸς ἐκυτούς καὶ τοὺς πονηροτέρους λαούς.

Τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἐν σκότει διατελοῦντες λαοί, καὶ τοιοῦτοι οἱ ὑπὸ τοῦ φωτός τοῦ Εὐαγγελικοῦ φωτίζονται. Εὐτυχεῖς οἱ λαοὶ οἱ ἔχοντες ἐκείνους, οἵτινες δύνανται νὰ διατηρῶσι παρ' αὐτοῖς διαρκῶς ἀνημμένον τὸν λύχον τοῦ Εὐαγγελικοῦ φωτός, καὶ ὑπὸ τὸ φῶς αὐτὸ βαδίζοντες.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ

Τὸ ἄκουσεν ἡ μακρὴ γῆ, τρεῖς χρόνους δὲν χορταίζει.
Τὸ ἄκουσεν καὶ τὰ βουνὰ κ' ἐκεῖνα ραιστήκαν,
Τὸ ἄκουσε κ' ὁ οὐρανὸς τρεῖς χρόνους δὲ σταλάζει,
Ὁ Μάχος ἐσκοτώθη καὶ σκότωσε καὶ χίλιους.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΚΙΝΗΣ

Δ'

Ἄλλ' ὁ ἐκ τῆς φρεγάτας κανονοβολισμὸς ἐξηκολούθει, νέαι δ' ἐπιουρίαὶ ἤρχοντο εἰς τοὺς ἠττηθέντας. Τὸ ἀσθενὲς ἐλληρικὸν πλοῖον εἶχε καιρῶς πάθη, καὶ... θὰ ἐπιπτεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν.

— Ὅχι! ἔκραζεν ὁ Γκίνης.

Καὶ δὲν παρεδόθη.

Γάλλος ἀξιωματικὸς προσελθὼν ἐκ τοῦ μέρους τῆς ξηρᾶς, ἐθαύμαζε τὴν ἀνδρείαν τῶν Ἑλλήνων ἀλλὰ καὶ ἐταλάνιζε τὴν τύχην αὐτῶν. Δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀντιστῶσιν εἰς τρίτην κατωτέρωσαν προσβολήν. ἠθέλησε νὰ συσπεθῆ μετὰ τοῦ πλοιοῦρχου περὶ τῶν μέσων τῆς πιθανωτέρας σωτηρίας. Ἄλλ' ὁ Γκίνης εἶχεν ἤδη ἀποφασίσαι!

Ὁ Γεώργιος Ὀλύμπιος καὶ Γαβριήλ, ὁ ἡγούμενος τοῦ Ἀρκαδίου δὲν εἶχον ἀκόμη διδᾶξῃ εἰς τὸν κόσμον πῶς δύνανται

Ζ'

τις νὰ διαφυλάξῃ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν κριών, ὅτι δὲν δύναται νὰ σώτῃ ὅ,τι δὲν πρέπει νὰ παραδώτῃ εἰς τοὺς ἐχθρούς. Ἄλλ' ὁ Βασίλειος Γκίνης τὸ ἐγγνώριζεν.

Ἐντὸς τοῦ πλοίου ὑπῆρχε πυρτις καὶ ἄλλαι εὐρλεκτοὶ οὐσία. Κατῆλθεν εἰς τὸ κύτος μετὰ τινων ἐκ τῶν ναυτῶν του, παρέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ μικρὸν καὶ ἀνήλθε πάλιν. Ἐἴτα διέταξε τοὺς ναύτας νὰ λύσωσι τὴν μοναδικὴν ἴσως λέμβον καὶ εἰσελθῶν μεθ' ἀπάντων ἐν αὐτῇ, διὰ ταχείας κωπηλασίας ἀπεμακρύνῃ τοῦ προσφιλοῦς πλοίου.

Μετ' ὀλίγα λεπτὰ διέταξε τοὺς κωπηλάτας νὰ σταθῶσι. Πάντες ἐστράφησαν πρὸς τὴν περιλημμένην αὐτῶν πλωτὴν καικιανίαν, ἵνα τὴν ἀποχαιρέτωσι διὰ παντός.

Μέλας καπνὸς ἐξήρχετο ἐξ ὄλων τῶν πλευρῶν, ἀπὸ τῆς πρῶμης, ἀπὸ τῆς πῶρας, ἀπὸ τοῦ καταστρώματος: φλόγες δ' ἐξεπέμποντο πανταχόθεν. Τὸ πλοῖον ἐπυρπολεῖτο.

Ε'

Εὐφάνταστος ποιητὴς θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ διὰ στίχων περιπαθῶν τὴν θλίψιν, ἢ ἠθιάνοντο, βλεπόντες τὰς κατακαίουσας τὸ πλοῖον τῶν φλόγας. Θὰ ἠδύνατο νὰ περιγράψῃ ἐπίσης τὴν χαρὰν, ἢ ἠσθάνοντο οἱ νικηταὶ σώζοντες ἐαυτούς, νικῶντες δὲ καὶ διὰ τῆς φυγῆς τῶν ἐτι τοὺς ἐχθρούς αὐτῶν. Ἡ γλυκύπικρος ἀντίθεσις τῶν αἰσθημάτων, αἱ φλόγες, ὁ τριγμὸς τῶν πυρπολουμένων ξύλων, ἡ νύξ, τὸ πέλαγος, ἡ νίκη, δύνανται νὰ ἐμπνεύσωσι τὸν ποιητὴν, ἵνα τονίσῃ ἐπὶ τῆς λύρας του ὧδὴν παθητικωτάτην.

Ἄλλ' ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι θεαταί, καὶ μόνον ὁ Στανᾶς δύναται νὰ φαντασθῇ τί ἠσθάνοντο. Οἱ Ἄγγλοι.

Τὸ πέλαγος ἔλαμψεν ὄλον, οἱ ἴστοι τοῦ ἐλληνικοῦ πλοίου, ὡς πελώριοι λαμπάδες, ἀνακλυόμεναι ἐκ τῶν φλογῶν, ἐπιπτον ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ ἐσθάνοντο συρίζοντες ἐντὸς τοῦ ὕδατος. Τὸ δὲ πυρπολούμενον σκάφος ἐφίωτο ζεῖν ἐκτὸς τῶν πέριξ ἀκτῶν, ἔνθεν μὲ τὰς χαρμῶσιν μορφᾶς τῶν Ἑλλήνων ναυτῶν, ἐκείθεν δὲ τὰ ὄχρα ἐκ τοῦ πείσματος πρόσωπα τῶν Ἄγγλων. Φρικώδης βλασφημία ἀντήχησε τότε ἐκ μέρους αὐτῶν, ἐκφράζουσα τὴν ἄρητον καὶ ἐσχάτην ὀργὴν τῶν. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ἀποθιβαζόμενοι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπὶ τῆς φιλοξένου γαλλικῆς ἀκτῆς ἀπήνησαν, ἐπισφραγίζοντες τὴν ρομαντικωτάτην σκηνήν, δι' ὀμηρικοῦ καρχασιμοῦ.

Σ'

Οἱ Γάλλοι, φιλόξενοι καὶ θυμωσταὶ τῆς ἀνδρείας, λαμπρῶς ὑπεδέχθησαν μετὰ τινος ἡμέρας ἐν Παρισίῳ τὸν Ἕλληνα πλοιοῦρχον, οὗτινος ἦδη εἶχε προτρέξῃ ἡ φήμη. Ἄλλως τε ὁ ἀπὸ ἐτῶν διαρκῶν ἀγγλογαλλικὸς πόλεμος καθίστα αὐτοῖς προσφιλέστερον τὸν ἀφελῆ ἐκείνον ναυτίλον, ὅστις τόσῳ θαρραλέως ἐγλεύασε καὶ ἐπολέμησε τοῦ ἐπιρριμένου ἐχθροῦ τῶν. Ἡ δὲ γαλλικὴ κυβέρνησις, βραβεύουσα τὴν γενναϊότητά του, τὸν ἀντήμειψε γενναίως ἐπίσης διὰ μεγάλου πρεποῦς δωρεᾶς, ἂν οὐχὶ ἀνταξίας τῆς ἀνδρείας, ἀλλ' ὑπερτέρας τῆς ἀπόλειας, ἣν εἶχεν ὑποστῆ μαχόμενος κατὰ τῶν Ἄγγλων.

Μέγα καὶ ὠραῖον ἀγγλικὸν πλοῖον εἶχε συλληρῆθῃ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ὑπὸ τῶν Γάλλων, πλήρες πλουσίου φορτίου ἐξ ἀποικιακῶν.

Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις τὸ ἐδώρησεν εἰς τὸν Βασίλειον Γκίνην.

Μετὰ τινος δ' ἡμέρας οἱ Ἕλληνες ναῦται, κύριαι τοῦ ὠραίου σκάφους, ὅπερ διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν ἐκέρδησαν, ἐξέπλεον ἐκ Μασσαλίας ἵνα ἐπνεύλωσι τροπαιοφόροι εἰς τὴν φίλην πατρίδα τῶν.

Ἐπὶ τοῦ ὀπισθοῦ δὲ ἱστοῦ ἐκυμάτιζεν ὑπερήφανος ἡ γαλλικὴ σημαία, ἣν ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶχε δωρήσῃ εἰς τὸν Βασίλειον Γκίνην, διορίσασα αὐτὸν ὑποπρόξενον τῆς Γαλλίας ἐν Σπέτσαις καὶ ἐμπιστευομένη αὐτῷ τῇ ὑπεράσπισιν τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ συμπερόντων τῆς!

ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου τῶν «Πατρίων» ριπτομένη ἰδέα περὶ προσφορᾶς ἐτησίου δώρου εἰς τὴν Πατρίδα ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων, δὲν κενεβάλλομεν, ὅτι θα σταθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτοχῆς, ἂν εἶναι ἀληθῆς, ὅτι αὐτὴ ἡ ἔταιρεία τῶν «Πατρίων» ἀνέλθε καὶ τὴν πραγματοποιήσῃ αὐτῆς. Πράγματι ἕκαστος Ἕλληνας ὅπου γῆς εἰσπράττει, κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς, πρῶτον ἔχει ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ τοῦ ὄνομα τῆς Πατρίδος, μετὰ χαρᾶς δὲ θα τῇ ἀπέστειλε μικρὸν τι ἔστω δῶρον, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων του, ἂν ἦσαν ὠργανωμένα αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν περιστάσιν εὐκολαί. Ἀλλὰ τὰ μικρὰ δῶρα ἐνὸς ἐκάστου καταλλήλως συγκεντρούμενα θα ἠδύνατο νὰ ἀποτελέσωσιν ἀληθῶς μέγα τι καὶ ἄξιον τῶν τε προσφερόντων καὶ τῆς Πατρίδος, τὸ θαυμά δὲ τοῦτο μετὰ πεποιθήσεως ἀνακόμενον καὶ ἀξιοῦμεν ἀπὸ τῆς ἔταιρείας, ἐν ἣ τῶσιν πρυτανεύει πρακτικότης καὶ τόσος εὐγενὴς ἐνθουσιασμός.

ΑΘΗΝΑΙ

Τὰ «Πατρία» ἐσκέφθησαν τί δῶρα δύνανται νὰ κάμῃ κάθε Ἕλληνας τῆς πρωτοχρονίαν εἰς τὴν Πατρίδα του καὶ τὰ «Πατρία» εὐρήκων ὅτι κάθε Ἕλληνας δύναται νὰ διαθέτῃ ὑπὲρ αὐτῆς ἔστω καὶ πενήντα λεπτά. Τὸ ἀπαρτιζόμενον ἐκ τῶν πρωτοχρονιάτικων αὐτῶν δωρεῶν ὄλον τῶν Ἑλλήνων, ἐλευθερίων καὶ δούλων, πόσον, θα ἠδύνατο νὰ ἀπαιρωθῇ πρὸς ὠρισμένον ἐθνικὸν σκοπὸν. Πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ καθιερωθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐκ γνωστῶν καὶ διακεκριμένων ὀνοματῶν. Καὶ τὰ «Πατρία» καθήρτισαν ἤδη τοιαύτην ἐπιτροπὴν. Ἐμπρὸς λοιπὸν ὄλοι οἱ Ἕλληνες, τὰ δῶρά σας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος, μόνῃς αὐτῆς λησμονομένης κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους. Ἡ ἰδέα τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου κ. Ι. Δαμβέρρη εἶναι πραγματικωτάτη καὶ ἂς εὐχηθῶμεν τὰ «Πατρία» νὰ εὐρῶν καὶ τὴν ἀπαιτουμένην δυνάμιν πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς.

ΑΣΤΥ

Ἡ ἔταιρεία τῶν «Πατρίων» διὰ τοῦ τελευταίου αὐτῆς φύλλου ρίπτει εὐτοχῇ ἀληθῶς ἰδέαν, ἣς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἡ ἰδία ἀνελάβει, ὡς μακθάνομεν, συστήσασα εἰδικὴν ἐπιτροπὴν πρὸς τούτο ἐπιτροπὴν.

Εἰς τὰ τόσα δῶρα, αἵτινα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτάς γίνονται, προτείνει νὰ συγκαταριθμηθῇ ἢ μᾶλλον νὰ προηγηθῇ ἐν, τὸ δῶρον τῆς Πατρίδος ὅπερ εἶπε τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους νὰ τῇ προσφερέται ὑπὸ τῶν ἀπανταχοῦ τέκνων τῆς, καταβαλλόντων ἐφ' ἀπαξ ἔστω καὶ ἐλάχιστον ποσόν.

Πράγματι διὰ καλῆς καὶ εὐστόχου δραστηριότητος γενναίων τι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ, ἢ δὲ ἔταιρεία τῶν «Πατρίων» ἣτις ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἄλλων ἔργων τῆς βῆς ἐσυνήθισεν εἰς ἐπιτυχίας δὲν ἀμεριβάλλομεν ὅτι καλῶς ὀργανώσασθαι καὶ τέλειον, θὰ πραγματοποιήσῃ ἰδέαν τιμῶν αὐτῆν καὶ ἐπιφέρει εἰς τὸ ἔθνος.

ΕΜΠΡΟΣ

Εἰς τὸ φύλλον τῶν τῆς πρώτης τοῦ ἔτους τῶν «Πατρίων» ρίπτουν μίαν ἰδέαν τὴν ὁποῖαν δὲν ἠμπαρεῖ παρά νὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὸ Πανελλήνιον ὄλον.

Εἰς ἀρβρίδιον καλλόμενον ἀπὸ ἐνθουσιασμῶν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα, ἡ μικρὰ ἐδδοραδία συνάδελφοι προτείνει μεταξὺ τῶν δῶρων τὰ ὁποῖα ἕκαστος προσφέρει εἰς τοὺς συγγενεῖς ἢ φίλους του, νὰ καθιερωθῇ καὶ δῶρον διὰ τὴν Πατρίδα.

Τὴ δύνανται νὰ εἶναι τὸ δῶρον αὐτὸ καὶ πῶς εἰς τὰς λεπτομερεῖας τῆς πρέπει νὰ κανονισθῇ ἢ συνήθεια, τὰ «Πατρία» δὲν ἀναφέρουν ἀκόμη. Εἰς τὸ κενόκορον φύλλον τῶν ἀρχόντων νὰ ρίψουν μόνον τὴν ἰδέαν, ἐπιφυλάσσονται δὲ εἰς προσηλῆ ἀνακοινώσιν νὰ ὑποδείξουν τὸ δῶρον καὶ τὸν τρόπον τῆς προσφορᾶς.

Ἄλλα καὶ ὅπως τίθεται κατ' ἀρχὴν ἡ ἰδέα εἶναι ἀξία θερμότητος ὑποδοχῆς. Πραγματικῶς περιττότερον ἀπὸ συγγενεῖς καὶ οἰκίους καὶ φίλους καθέναν αἰσθάνεται βαθύτατα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ τὸ αἶσθημα τῆς Πατρίδος, ἰδιαιτέρως ὅταν εἶναι Ἕλληνας καὶ ὑπερηφανεύεται δια τὴν καταγωγὴν του. Ἄς ἀποδείξῃ τὴν ἀγάπην του ἐμπράκτως. Ἡ Πατρίς ἔχει ἀνάγκη ὅλων μας.

Ἄς περιμείνωμεν ὅμως νὰ γνωσθῇ εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἡ πρότασις τῶν «Πατριῶν».
(ἔπεται)

NEON ASTY

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Εἰς ταῦτα τῷ ἀπήνησα μειδιῶν [τῷ πρεσβευτῇ τῆς Γερμανίας Ράδοβιτς], δι' ἃν ἀπέρχεται εἰς Ἀθήνας νὰ συμβουλευθῇ τοὺς Ἕλληνας νὰ δπλιοθῶσιν. . . ὑπομονὴν, φοβοῦμαι ὅτι μόνον τὸ πρῶτον ἡμῶν τῆς συμβουλῆς του θ' ἀκολουθήσωσιν.

A. P. Ραγκαβῆς.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εἰκὼν Παύλου Μελά.

Τῇ γενναίᾳ δαπάνῃ μέλους μὴ ἐπιθυμοῦντος νὰ γνωσθῇ τὸ ὄνομα του ἡ Ἐταιρεία ἡμῶν, ἀποκτήσασα ἔξοχον εἰκόνα τοῦ ἡρώικως ὑπὲρ Πατρίδος πεσόντος ἀειμνήσιου συμβούλου αὐτῆς Παύλου Μελά, γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ ζωγράφου κ. Ἰακωβίδου, ἀπεφάσισε νὰ δωρήσῃ ταύτην εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἐταιρείαν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν Πινακοθήκην αὐτῆς.

Ἡ μεταφορὰ τῆς εἰκόνης ἐκ τῶν γραφείων ἡμῶν εἰς τὸ Ἱστορικὸν Μουσεῖον γενήσεται μετὰ τῆς πρεπούσης ἐπισημότητος καθ' ἡμέραν καὶ ὦραν ἀγγελησομένην δια τοῦ τύπου.

Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ δώρου τῆς Πατρίδος.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐξέλεξεν ἐπιτροπὴν ἐκ μελῶν αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐταιρείας, εἰς ἣν ἀνέθεσε τὴν πραγματοποιήσιν προτάσεως περὶ προσφορᾶς πανελληνίου δώρου εἰς τὴν Πατρίδα ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐκάστου ἔτους.

Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἔξω Ἑλλήνων

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐξέλεξεν εἰδικὴν ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἀνέθεσε τὴν ἐπιτελεσθῆναι προτάσεως περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐνὸν ὀργανώσεως καὶ ἀπογραφῆς τῶν ἐν διασπορᾷ Ἑλλήνων.

Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐταιρείας.

Κατὰ τὴν τελ. συνεδρίαν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐξελέγησαν μέλη καὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐταιρείας ὁ κ. Μανουὴλ Χαϊρέτης ἐν Πάτραις καὶ Σπυρ. Μαρτσούκας ἐν περιδείξ.

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν.

Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ἱερῶν καὶ Σιταίας κ. Ἀμβρόσιος ἀπέστειλεν ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν φρ. χρ. 20.

Ἡ κυρία Α. Σημηριώτου δρ. 25.

Ὁ κ. . . δια Ι. Π. (...) δρ. 5.

Ἀνώνυμος διὰ τοῦ αὐτοῦ δρ. 2.

Ἡ κυρία Πολυξένη Μ. Ἀξελῆ δρ. 20.

Ὁ κ. Γ. Μ. Μαρῖνος ἐπιμίας τῆς Ἐταιρείας συνδρομᾶς του καθ' ὅλον τὸ λῆξαν ἔτος δρ. 300.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σ. Σ. Ἐν τ α ὕ θ α. Ἦτο προφανές ὅτι καὶ τὸ σ ε λ ί δ α ι ς καὶ τὸ ἔ γ γ ρ α φ ο τοῦ αὐτοῦ φύλλου 39 ἦσαν τυπογραφικὰ παροράματα ἀντὶ σελίδες καὶ ἔγγραφον. Ἄλλως ὑπῆρχον τόσα ἄλλα τεκμήρια ὅτι δὲν ἐκηρύξαμεν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς ὀρθογραφίας! Κ. Α. Σ ὕ ρ ο ν. Αἰτηθέντα ἀπεστάλησαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατ' εὐθείαν ἀποστολὴν γίνεται αὕτη εἰς τοὺς ὁμοιωθέντες δωρητάς. Κ. Π. Σ. Μ α σ σ α λ ί α ν. Μ. Ν. Τ. Ἀ γ ο υ λ ι ν ί τ σ α ν. Εὐθ. Στ. Χ α ν ί α. Ἀπεστάλησαν.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἐταιρείαν διευθύνεται:

Πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Μ. Δαμβέργην Γεν. Γραμματέα τῆς Ἐταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατριῶν Ἀμύνης
ὁδὸ Ζήνωνος 22
Εἰς Ἀθήνας

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δηλοποιεῖ ὅτι κατ' ἀπόρασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου συγκαλεῖται τὴν 6(19 Φεβρουαρίου ἐ.ε. ἐν τῷ Καταστατικῷ τῆς Τραπεζῆς ἡ ἐτήσια τακτικὴ Συνέλευσις τῶν Μετόχων, εἰς ἣν παρακαλοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 47 τοῦ Καταστατικοῦ δικαιούμενοι νὰ μετασχωσιν αὐτῆς κ.κ. μέτοχοι καὶ οἱ εἰδικοί τοῦτων ἀντιπρόσωποι.

Οἱ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν θέλοντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν τακτικὴν ταύτην συνέλευσιν ὀφείλουσι κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ άρθρου 51 τοῦ Καταστατικοῦ δεκαπέντε ἡμέρας τοῦλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν συνεδριάσεων νὰ καταθέσωσιν ἐπὶ ἀποδείξει τοὺς τίτλους αὐτῶν, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπεζῆς Κατάστημα, ἢ τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς, ἐκτὸς δὲ παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀνταποκριταῖς τῆς.

Ἐν Παρισίῳ παρὰ τοῖς κ. κ. de Rothschild Frères

Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein

Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφῃ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1906.

Ὁ Διοικητὴς ΣΤ. ΣΤΡΕΪΤ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσὸν, ἤτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερελίνας ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (cheque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίουχοῦ. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστηματι καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1) 2	τοῖς 0/0	κατ' ἔτος	διὰ κατ. 5 μην.
2	»	»	» 4 ἔτους
2) 1) 2	»	»	» 2 ἔτων
3	»	»	» 4 »
4	»	»	» 5 »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ Ν. ΜΠΙΡΚΟΥ

Ὁδὸς Σταδίου

Τελεῖα ἀνακαινίστις. Ἀμερικανικαὶ μέθοδοι τὸ πρῶτον ἐφαρμοζόμεναι παρ' ἡμῖν.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
» Τράπεζα Ἀθηνῶν
» » Βιομ. Πίστως τῆς Ἑλλάδος
» » τῆς Ἀνατολῆς
» Ἴονικὴ Τράπεζα LIMITED

Γνωστὸν ποιούσιν

Ὅτι ἤξαστο ἡ πώλησις τῶν λαχείων δια τὰς τέσσαρας κληρώσεις τοῦ ἔτους 1906 πρὸς δραχ. 4 ἑκάστον λαχεῖον λαχῶν διὰ 5 κληρώσεις.

Εἰς τοὺς λαμβάνοντας πλείονα τῶν 20 λαχείων γίνεται ἔκπτωσις 5 0/0.

Ὁ γνωστὸς ἐκ τῶν ἐν τῇ Διεθνεῖ ἐκθέσει τόσον ἐκτιμηθέντων καλλιτεχνημάτων του χαρακτῆς

Π. ΚΕΛΑΪΔΗΣ

μετὰ διετεῖς σπουδᾶς καὶ ἀσκήσιν ἐνεκατεστάθη ὀριστικῶς ἐν Ἀθήναις.

Ὁδ. Σταδίου 25.